

בש"פ 4295/22 - מוחמד מחאמיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 4295/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: מוחמד מחאמיד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בתיק עמ"ת 14771-06-22 שניתנה ביום
23.6.2022 על ידי כבוד השופטת אפרת פינק

בשם המבקש: עו"ד שי לוי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז (השופטת א' פינק) מיום 23.6.2022 בעמ"ת 14771-06-22, בה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (השופטת ד' סבן נוי) מיום 7.6.2022 במ"ת 8571-06-22, שהורתה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו בטרם תוכרע היתכנותה של חלופת מעצר.

2. ביום 6.6.2022 הוגש נגד המבקש ושניים נוספים (להלן: האחרים) כתב אישום המייחס להם קשירת קשר עם מעורבת נוספת לגניבת כלי רכב. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש והאחרים הגיעו למקום ביצוע הגניבות ברכביהם של המבקש והמעורבת הנוספת והובילו באמצעותם את כלי הרכב הגנובים משטח ישראל לשטחי הרשות הפלסטינית. למבקש יוחסו, בגדרם של שבעה אישומים, שמונה עבירות של גניבת רכב לפי סעיפים 413ב ו-29א לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש והאחרים עד לתום ההליכים בעניינם. בדיון שהתקיים עוד באותו היום הסכים בא כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך טען שיש להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. בא כוח המבקש ציין כי המעורבת הנוספת בפרשה שוחררה בתנאים מגבילים,

וביקש לדחות את המשך הדיון בעניינו עד לאחר שיוגש נגדה כתב אישום. בדיון משלים שהתקיים למחרת, טען בא כוח המבקש כי כתב האישום בעניינה של המעורבת הנוספת חמור מזה שהוגש נגד המבקש, הואיל והוא מייחס לה גניבה של אחד-עשר כלי רכב בגדרם של תשעה אישומים. כן הדגיש כי בניגוד למבקש, שהוא נעדר עבר פלילי, נגד המעורבת הנוספת תלוי ועומד כתב אישום נוסף. על כן נטען כי לנוכח עיקרון השוויון בין נאשמים יש להורות אף על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. מנגד, בא כוח המשיבה התנגד לשחרורו של המבקש לחלופה וטען כי יש להבחין בין עניינו לבין עניינה של המעורבת הנוספת, בשים לב לנסיבותיה האישיות המיוחדות של האחרונה. למצער טען, כי יש לקבל תסקיר בעניינו של המבקש בטרם תיבחן חלופת מעצר.

4. בהחלטתו מיום 7.6.2022 קבע בית משפט השלום כי כתב האישום, המעלה צבר של אירועים, שבוצעו תוך התארגנות בצוותא ותכנון מוקדם, מקים עילת מעצר של מסוכנות. באשר לטענת ההפליה, קבע בית משפט השלום כי למעורבת הנוספת נסיבות משפחתיות פרטניות המצדיקות התייחסות שונה לעניינה, וציין כי היא שיתפה פעולה בחקירתה וזו הסתיימה מבלי שהוגשה הצהרת תובע. בית משפט השלום הוסיף ובחן את חלופת המעצר שהוצעה על ידי המבקש, בבית אמו ובפיקוחה, ולאחר שהתרשם מן האם ישירות קבע כי אין בכוחה לשמש חלופת מעצר ראויה. לבסוף, ובשים לב למסוכנות הנשקפת מן המבקש, הורה בית משפט השלום על עריכת תסקיר מעצר בעניינו עד ליום 3.7.2022.

5. על החלטה זו של בית משפט השלום הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בהחלטתו מיום 23.6.2022, מושא הבקשה, דחה בית המשפט המחוזי את עררו של המבקש. בית המשפט המחוזי ציין כי טרם התקבלה החלטה סופית בבקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים, ועל כן מדובר בערר על החלטת ביניים המורה על בחינת עניינו של המבקש על ידי שירות המבחן. בהקשר זה ציין בית המשפט המחוזי כי, ככלל, בית המשפט לא יטה להתערב בהחלטות כגון אלה. עם זאת, ובבחינת למעלה מן הצורך, קבע בית המשפט המחוזי כי לא מצא שנפלה טעות בהחלטתו של בית משפט השלום. צוין כי טענה להפליה צריכה להיבחן בתום הדיון בהליך המעצר ולא לשיעורין, וכי לא נפל פגם בהבחנות שעשה בית משפט השלום בין המבקש ובין אותה מעורבת נוספת.

6. בבקשה שלפניי משיג המבקש על דחיית הערר וטוען, בעיקרם של דברים, כי אף שעל דרך הכלל, אין ערר על החלטות ביניים, לגישתו מתקיים בעניינו חריג לכלל זה, וזאת בשים לב לטענותיו להפליה המצדיקות בירור. כן טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי משקבע שמקומה של טענה בדבר הפליה להתברר בתום הדיון בהליך המעצר.

7. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כלל הוא כי בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, ולפיה תינתן רשות לערור רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (ראו: בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)).

הבקשה שלפניי אינה באה בגדרם של מקרים אלה. הן הערר לבית המשפט המחוזי והן הבקשה שלפניי הוגשו עוד בטרם ניתנה החלטה סופית בבקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. על פי הכלל, אין מקום לפנות לערכאת הערעור בטרם סיימה הערכאה הדיונית את בחינת הבקשה למעצר, לרבות בחינת חלופת המעצר, אלא במקרים מיוחדים וחריגים שאינם מתקיימים בענייננו (ראו: בש"פ 7520/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 עמוד 2).

(11.11.2014); בש"פ 2269/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.4.2015); בש"פ 6454/21 בלבסי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.10.2021)). בעניינו הפרטני של המבקש, אין חולק כי קיימות ראיות לכאורה למיחוס לו ואף קיימת עילה למעצרו. לשם בחינת היתכנותה של חלופת מעצר, ראה בית משפט השלום להורות על הזמנת תסקיר מעצר. התסקיר צפוי להיות מוגש בשבוע הקרוב, ודיון נוסף בעניינו של המבקש קבוע ליום 3.7.2022. בנסיבות אלה, לא מצאתי הצדקה ליתן רשות ערר ולהקדים ולבחון כבר בשלב זה את השגותיו בכל המתייחס לטענה להפליה. למותר לציין כי טענות אלה שמורות לו ככל שהחלטת בית משפט השלום בתום הדיון לא תשביע את רצונו.

8. הבקשה למתן רשות לערור נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ט בסיון התשפ"ב (28.6.2022).

שׁוֹפֵט
